

Skatteministeriet

Klik og vælg dato
J.nr. 14-2114882

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 444af 9. april 2014 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

Morten Østergaard

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for indtægterne fra beskatningen af fri telefon og sammenholde disse med de forventede indtægter for beskatning af fri telefon i forbindelse med vedtagelsen af L31 (2011-2012)?

Svar

De gældende regler om beskatning af arbejdsgiverbetalt fri telefon blev indført som led i aftalen om finansloven for 2012 mellem regeringen og Enhedslisten, jf. lovforslag L 31 (2011-2012). Samtidig ophævedes den tidligere VK-regerings multimedieskat, som var indført som led i Forårspakke 2.0 og havde virkning i 2010 og 2011.

Reglerne om beskatning af fri telefon tog udgangspunkt i de tidligere regler, der var gældende før indførelsen af multimedieskatten. Udbredelsen og provenuet af beskatningen af fri telefon efter de tidligere regler dannede derfor også udgangspunkt for vurderingen af de økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Baggrunden for provenuvurderingen fremgår dels af lovforslaget, dels er den udførligt beskrevet i min forgængers svar til Skatteudvalget på spørgsmål nr. 1 til L 31.

Af svaret fremgår det bl.a., at skønnet for det umiddelbare provenu ved genindførelsen af beskatningen af fri telefon på ca. 75 mio. kr. er et nettoprovenuskøn sammensat af flere modgående provenubevægelser. Isoleret set skønnedes beskatningen af fri telefon fra lønmodtagere at kunne tilvejebringe et umiddelbart provenu på ca. 135 mio. kr. årligt. Heri var modregnet den videreførte ægtefællerabat, der skønnedes at udgøre ca. 20 mio. kr.

Ifølge SKATs registre udgør det faktiske indkomstbeløb for fri telefon i 2012 ca. 1.015 mio. kr., hvorfra skal trækkes en samlet ægtefællerabat, der er opgjort til godt 40 mio. kr.

Isoleret set har provenuet af beskatningen af fri telefon således tilvejebragt et umiddelbart provenu i 2012 på ca. 450 mio. kr., når der forudsættes en gennemsnitlig marginalbeskatning på ca. 46 pct.

Det faktiske provenu fra beskatningen af fri telefon er således væsentligt større end skønnet i forbindelse med L 31.

Det skal hertil bemærkes, at den konstaterede afvigelse mellem det oprindeligt skønnede og det faktiske provenu ikke kan betragtes isoleret som et merprovenu. Det må antages, at arbejdsgivernes omkostninger til arbejdstagernes private udgifter til telefoni i fravær af adgangen til at yde dette som et skattepligtigt personalgode, alternativt i vidt omfang ville have udgjort skattepligtige lønomkostninger. Det større provenu afspejler således også, at lønmodtagerne opfatter beskatningen som en relativt gunstig betaling for den private anvendelse af telefonen.